

● **קשיים בלתי צפויים עלולים להתעורר סביב השלמת נמל אשדוד.** הסתבר כי בתכנון המקורי לא נכלל רציף לתדלוק אניות. כדי למנוע את הצורך שאניות, שתענה לנמל אשדוד, תצטרכנה להפליג לחיפה כדי לתדלק את עצמן, מתכננים עתה את הפיכת אחד מרציפי ההסענה לרציף תדלוק.

● **חברות הפיתוח הממשלתיות עשויות לנקוט צעדים חריפים נגד משרד התחבורה.** המדובר הוא בעיקר במפעלי ים-המלח ומפעלי הפוספטים, הנתקלים בקשיים גברים והולכים בענף התובלה. לדעת מנהלי מפעלים אלה מחבל עיכוב ביצוע תכניות התובלה, ואי העמדת אמצעי תובלה הולמים לרשותם, בהתפתחות הצפויה של מפעליהם. מאחר שחברות אלה סבורות שמשרד התחבורה הוא האשם העיקרי בכך שמאזן אינו מראה רווחים, הן עלולות לבחור אף באמצעים משפטיים.

● **ענף הטכסטיל עלול לעמוד מול משבר.** קשיים בייצוא מוצרי הטכסטיל הישראליים גורמים להצטברות גוברת של מוצרים אלה, יעמידו את משרד המסחר והתעשייה בפני אחת הבעיות החמורות שלו.

● **אולפני "גבע" יחזרו בהם כנראה מכוונתם להפיק את הסרט "פיס", לפי תסריטו ובכירי מו של אברהם הפנר.** אחרי שנערכו כבר ההכנות הראשוניות להפקת הסרט, גברו ה"פיקפוקים לגבי סיכויי הצלחתו המסחרית, ובי שלב הנוכחי תדחה הפיקת הסרט.

● **אם יקום הי מערך בין מפא"י לבין אחדות העבודה, לא יהווה הי דבר סימן להצטרף פותה של מפ"ם לקואליציה הבאה, שתקום אחר הכי חירות לכנסת הי שישית.** להיפך, בי מקרה זה יעדיף לוי אשכול לצרף דווקא את הליברלים לקואליציה, אם אלה לא יקמו מערך ימני עם תנועת החרות, שיקולו של אשכול, כפי שהתבטאו בי גישושים ובשיחות על הקמת המערך: הוא לא יהיה מוכן ליצור מצב בו יתלדכו אחדות העבודה ומפ"ם לקבוצת לחץ בתוך הקואליציה.

● **גם פנחס ספיר מצדד בצירוף הליברלים לממשלה הבאה,** מתוך שיקול שייטיבתם בקואליציה נחוצה למשק, בהתחשב במשברים הכלכליים החמורים המצפים למדינה בשנים הבאות. השקפה זו, בצמרת מפא"י, עשויה לחזק את אותם החוגים במפלגה הליברלית המתנגדים חריפות להקמת מערך אזרחי עם חרות.

● **למרבית היומונים הישראליים אין זכות קיום כמציאות הכלכלית של ישראל.** מחקר בשטח זה, שנערך לפי בקשתה של קבוצת משקיפים מארצות-הברית, הגיע למסקנה הנ"ל. לפי אותו מחקר הרי בעוד חמש שנים לא יוכל להתקיים בישראל אף עתון יומי אחד שהכנסותיו ממודעות לא יהיו לפחות 60 אחוז מכלל הכנסותיו. עורכי המחקר הצביעו על כך, שהעתונים הנתמכים כיום על-ידי מפלגות, לא יוכלו להחזיק מעמד במצב שיווצר אז.

● **צפוי טיהור נוסף בהתאחדות הישראלית לכדורגל.** בעקבות משפט זיופי הגילים בתעודות-הזהות של שלושה מכדורגלני נבחרת-הנוער, הוטל צל כבד על חלקם של כמה מעסקני הפועל בהתאחדות הכדורגל שידעו על הזיופים וחיפו עליהם. לפחות שני עסקנים נוספים, מלבד צבי ברים שהורחק כבר מעמדת המפתח שלו, עלולים למצוא את עצמם מודחים מתפקידיהם, בלחץ מרכז הפועל.

● **התיאטרון העירוני בחיפה ינסה להפעיל שיכנוע על המחזאי הבריטי הארולד פינטר,** כדי שיחזור בו מטרובו לאפשר לתיאטרון להציג את מחזותיו. מסתבר, שפינטר הורה לשלול מהתיאטרון החיפאי את הזכות להציג את מחזהו מסיבת יום-ההולדת, אחרי שחולל כבר בעבודה על המחזה ואף הוכנו התפאורות. פינטר עשה זאת בעקבות אינפורמציה שקיבל מהארץ.

● **יודע לך על פשיטת-רגל של אחד ממפעלי האופנה הגדולים ביותר של ישראל.** למרות שמפעל זה הצליח לייצא את תוצרתו לארצות רבות בסכומים ניכרים, לא יכול היה לעמוד בתנאי האשראי שהועמדו לרשותו.

לא "נפתח", אלא רק הוגש. יתר על כן — היומן הישראלי לא בישר מעולם על הגשת משפטים, ובקושי דיווח על משפטים חשודים ביום יותר בעת הדיון בהם. גם צורת-ההגשה היתה מזוהה — התמונות היו חטופות והי קריין שעד או קרא את דבריו בקצב-חדשות רגיל, הגביר את הקצב עד כדי בליעת המשפטים.

רק מעטים ידעו כי האיש שהגיש את משפטי-הדיבה, עורך-דין תמיר, משמש כחבר הנהלת יומן כרמל-הרצליה. תמיר, המכהן בתפקיד זה בתוקף היותו היועץ-המשפטי של החברה, תבע להכליל קטע זה. הוא עצמו כתב את דברי הקריינות.

שניים מעורכי היומן, חבר הנהלה צבי שפילמן והקריין גדעון לביארי, התנגדו להכללת הקטע ביומן. הם טענו שהמשפט הוא משפט פוליטי, ואין זה מתפקידו של היומן לסקרו — מה עוד שהוא טרם התחיל כלל, ולא ידוע אם — ומתי — יפתח. אולם תמיר שיכנע את חברת-הנהלה הש" לישות, מרגוט קלאונר, הקטע הוכנס — אך הקריין הפגין את התנגדותו, בכך ש-

אלה. הסורים מסרבים להכיר ברכישה זו, טוענים לזכות הפאליחים הערביים שעידו אדמות אלה, פותחים באש על הישראלים העולים על השטח.

לא טירוף פתאומי. זוהי, אפוא, מלחמה על הקניין הפרטי, לא על ריבונות ממלכתית. והעיקר — אין היא מיקרית כלל וכלל. אין בה משום "התגרות" ס"ר רית, או טירוף פתאומי של מפקד-מישלת. מלחמה עונתית זו היא חלק מן המציאות של הגבול והיא מתלהטת מחדש, מפני ששני הצדדים החליטו בעקשנות נחושה שלא לחתור.

לעתים מצליחים הסורים למנוע את החריש. לעתים מצליחים הישראלים לזרוע. מלאך-המות קוצר תמיד.

בחירות

זה קרה ב-1933

לגבי 80% מאזרחי ישראל, השם חיים ארלוזורוב הוא שמו של רחוב. הם לא היו בארץ, או לא היו עדיין בחיים, כששם הכדור קץ לחייו של המנהיג הצעיר (33) והמהיר, שהיה ראש-ממשלת המדינה-בדרך. השבוע נעשה ניסיון להעמיד את הרצח מלפני 32 שנה במרכז החיים המדיניים בארץ. אחד משלושה נאשמי רצח-ארלוזורוב (והאחרון שנותר בחיים) הגיש משפט על הוצאת-דיבה.

העילה: שאול אביגור, איש-ההגנה שונא-הפרסום, פירסם בירחון מפא"י זכרונות, מהם משתמע כי הוא עדיין מאמין, שנא שמי-הרצח הרביזוניסטים אמנם היו אש" מים, למרות שזוכו בבית-המשפט המנדט-טורי.

ש"שום או מחר? הפירסום בו לוחה התביעה הבהיר בעליל, כי אין זה רק ניסיון שיגור של פרט המבקש לראוץ לטהר שמו. המשפט יהיה סנסציוני, תינתן לו פרסומת אדירה, ויהיו לו צדדים פוליטיים מובהקים. מאחורי התובע התייצבה נגד עתידהרות במלוא שיעור-קומתה. את המש" פט ינהל חבר מרכז-המפלגה ומועמדה לכנסת הבאה, עורך-הדין שמואל תמיר. האם זהו צעד נבון? השבוע ניומה היה כי התשובה היא שלילית.

מבחינה עקרונית, העמידה חרות את עצמה במצב מפקפק למדי. זה עתה נטלה חלק במערכה ציבורית ששללה את העלאת פרשת-לבון משנת 1954, כדרישת דוד בן גוריון. הטענה אז: שום דבר חדש לא יתגלה בחקירה מתודשת ועצם העלאת פר" שות לצרכים פוליטיים הוא מעשה פסול. מה יכול להתגלות במשפט-דיבה, במקרה-רצח שאירע לפני דור, שנחקר בשעתו בהרחבה בבתי-המשפט ושרוב העדים התשרי בים שלו נפטרו? במה עדיפה פרשת 1933 על פרשת 1954?

איו מערכת-בחירות תוכל להצליח כש- במרכזה יעמוד עניין מן העבר הרחוק, במקום בעיות של היום ומחר?

17 **מקומות.** אולם התביעה לא הייתה רק את פתיחת מסע-הבחירות של חרות לכנסת השישית. היא מהווה גם פתיחת מערכה בתוך חרות עצמה. היעד — מקומו של שמואל תמיר ברשימת מועמדי המפ" לגה.

כאשר חזר תמיר למפלגה, הובטח לו מקום בתור הגדרה זו כוללת, לפחות, את 17 המקומות הראשונים ברשימה, כי אין לצפות לירידת המפלגה, היכולה לסמוך על חלק מקולות העולים שהגיעו עם העלייה האחרונה. לפחות שמונה המקומות הראשונים ב- רשימה תפוסים על-ידי עסקנים ותיקים, שאי-אפשר להזיזם. המערכה נטושה על המקומות הבאים. אם יצליח תמיר להישאר במחצית-השנה הקרובה במרכז תשומת-הלב הציבורית, יתכן מאד שיכבוש את המקום התשיעי.

חדשות האחר

אחד הקטעים המזורים ביותר שהופיעו אי-פעם ביומן-קולנוע ישראלי, הובא השבוע ביומן כרמל-הרצליה. על רקע תמונות-אלבום דהויים וצילום המצבה של קבר חיים ארלוזורוב בישר קריין היומן, גדעון לביארי: "משפט דרממתי נפתח השבוע, בעת שנערך-דין שמואל תמיר הגיש תביעת-דיבה בשם צבי רונבלט, נגד שאול אביגור והירחון מולד... היה זה קטע מזור — כי המשפט כלל

בחרות נהוג למסור את הרכבת הרשי" מה לידי אישים מפלגתיים נייטראליים, המחליטים ברוב-דעות.

"ומי אדוני?"

קרא את הדברים ברישול שלא הניח כמעט לקהל להבינם.

עיריות

עד היסוד

האם אפשר לפרק מוסדות עירוניים עד היסוד כשמתגלה בה איש של מן היסוד? מפא"י סבורה שאמנם כן. אחד מנציגיה במועצת עיריית בני-ברק, אברהם כהנא, הודיע שהוא מהווה סיעה חדשה, כמו יונה כסה בכנסת. אולם, מיהר להוסיף, הוא רואה עצמו גם להבא כחבר בקואליציה. זה הרגיו את מפא"י. מן היסוד הוא מוקצה מחמת מיאוס, הודיעה לראש-העיר רייה, ואי-אפשר לשבת עימה ליד שולחן אחד. מפא"י תפרק את הקואליציה, אם כהנא ישתייך אליה. חוץ מזה תבעה מפא"י לגרש את כהנא מכל החברות העירוניות בהן כיהן הוא עד כה כנציג מפא"י. ראש-העירייה ידע שאין אפשרות לכך. הוא מצא פתרון אחר — פירוק כל אותן ועדות.

פילוג או פרישה? לכל זאת לא היה זכר בהזמנה לשיבת המועצה, שנתקיימה ביום החמישי.

הודיע כהנא, בפתח הישיבה: "מאחר שמפא"י התפלגה, יש לו הכבוד להודיע על הקמת סיעה עצמאית של תנועת מן היסוד.

למשמע מלים אלה, כמעט אחז השבץ את זלמן שבץ, נציג מפא"י. הודיע הוא: "מאחר שהחבר אברהם כהנא פרש מן המפ" לגה, אין הוא עוד מייצג את מפא"י בווע" דות, וההגינות מחייבת אותו להחזיר את המנדט למפלגה. כהנא (בוזעם): אני מייצג סיעה עצמאית (המשך בעמוד 16)